

Taki cud i miód – Danuta Błażejczyk

Na świat patrzysz nie najweselej
Masz tyle lat, co ja
O sens swoich słów, swoich dróg
Przekraczając próg
Codziennie pytasz przyjacielu
A ja, ja mam dla Ciebie sposób
Jak rozwiać myśli złe
Bo gdy średnio jest, szaro jest
To wiesz, wiesz, co?
Zakochaj się
Bo miłość to taki standard
Taki cud i miód, evergreen
Ile jest ten serca stan wart
Wiem, bo co rano się budzę z nim
Bo miłość to taki temat
Do śpiewania na głosy dwa
By przed nim zwać rady nie ma
Więc improwizuj go tak, jak ja
Do wtóru lekkim myślom swoim
Zanucisz jak sam Nat King Cole
A wielka radość weźmie Cię na hol
Na hol, na hol, na hol
Znów na wysokiej będziesz fali
Trzymając pełną dłońią ster
Zatupiesz w pokład bracie
Tak jak Fred Astaire, Astaire, Astaire
Bo miłość to taki standard
Taki cud i miód, evergreen
Ile jest ten serca stan wart
Wiem, bo co rano się budzę z nim
Bo miłość to taki temat
Do śpiewania na głosy dwa
By przed nim zwać rady nie ma
Więc improwizuj go tak jak ja
Odnajdziesz w sobie taki feeling
Odnajdziesz w sobie taki swing

Jakby Ci bracie Louis Armstrong sam
Dał cynk, dał cynk, dał cynk
W wielkim big-bandzie życia będziesz
Muzykiem, który pruje w przód
I swą solówkę przebojową gra
Bez nut, bez nut, bez nut
Bo miłość to takie święto
Co przydarza się w szary dzień
I każe żyć dobrze wiem to
Wiem i odgania precz smutku cień
Bo miłość to taki standard
Taki cud i miód, evergreen
Ile jest ten serca stan wart
Wiem, bo co rano się budzę z nim
To by było to, to już cały sposób
To by było to, a ty, ty zrób, co chcesz
Chcesz to odrzuć go
Chcesz to go zastosuj
I niech z tobą standard Ten ktoś gra,
A najlepiej ja

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych